

За оне млађе: у те три опомињуће речи „Олако обећана брзина“ из 1987, сажела се суштина критике дотадашњег првог човека београдских комуниста др Драгише Павловића на рачун новопромовисане „косовске политике“, у том моменту, нетом изабраног првог комунисте Србије Слободана Милошевића.

Када сам, у пролеће 1990, радио интервју са Павловићем (он је тада већ био „мали привредник“, изван политике, имао рента-кар агенцију симптоматичног имена старогрчког бога корњаче „Хермес“, са слоганом „споро, али достигну“) – упутио ме је и на један, мени тада неразумљив, детаљ у његовој књизи „Олако обећана брзина“.

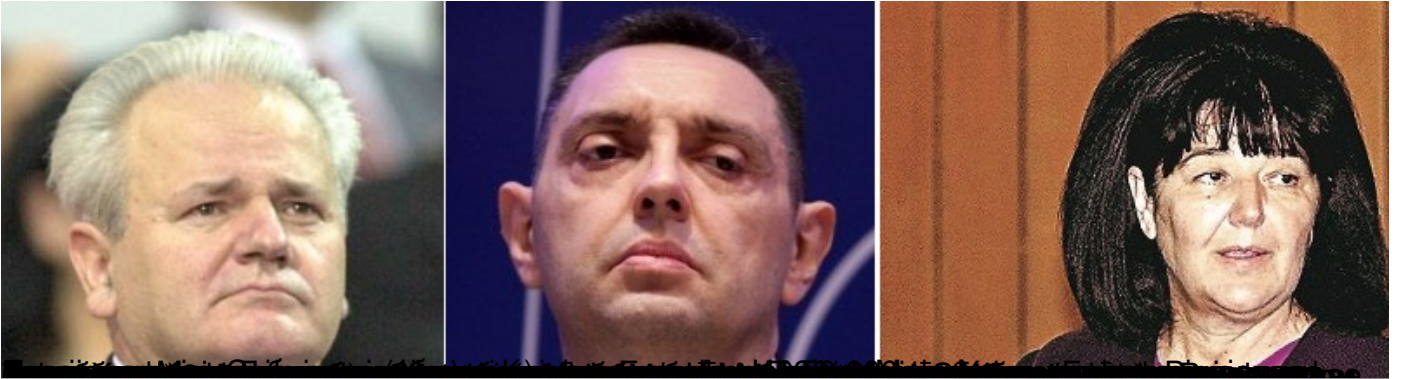
Он ту пише како га је Милошевић - два дана након оног говора који је, све док нам се није догодио данашњи Врховник, сматран „најисторијским међу историјским говорима у новијој српској историји“ (дакле, онај у Косову Пољу, априла 1987) – упозорио да он није само „председник Централног комитета, него и председник Комитета за општенародну одбрану и друштвену смаозаштиту Социалистичке Републике Србије“!?

Да онима који не разумеју шта је то, мојој и нешто старијим генерацијама, значило „ово, ОНО и ДСЗ“, преведем: То вам је као кад, ничим изазван, наш данашњи Врховник или неко из његовог Највишег Државног Климоглавства, као случајно, грађанима претећи скрене пажњу да он није само председник Републике Србије, већ и врховни командант свих јавних и нејавних сила, иако Устав Србије на то упућује само у случајевима, Боже ми опрости, ратног стања!

Олако испаљене речи

Пише: Цвијетин Миливојевић
недеља, 29 децембар 2019 03:01

Олако испаљене речи

Пише: Цвијетин Миливојевић
недеља, 29 децембар 2019 03:01
